

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATERICA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 505
din 11.11.2015

Dosar nr.:176/2015

Petiția nr.: 1980/16.03.2015

Potent: Sindicatul Național al Agenților de Poliție din România

Reclamat: Inspectoratul General al Poliției Române

Obiect: condiții discriminatorii pentru dobândirea calității de expert criminalist cu excluderea agenților de poliție prin dispoziția I.G.P.R. nr. 131/28.12.2012.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. Sindicatul Național al Agenților de Poliție din România, cu sediul în mun. București, Casa de Cultură M.A.I., Str. Mihai Vodă nr. 17, et. 2, cam. 201, sector 5.

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Inspectoratul General de Poliție Române, cu sediul în mun. București, Str. Mihai Vodă nr. 6, sector 5.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Potentul sesizează un posibil tratament discriminatoriu ce constă în imposibilitatea agenților de poliție de a participa la examenul pentru obținerea calității de expert criminalist, în baza prevederilor Dispoziției I.G.P.R. nr. 131/28.12.2012, prin care sunt stabilite condițiile în care se poate dobândi calitatea de expert criminalist.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare C.N.C.D.) a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 1980/30.04.2015 a fost citat potentul, iar prin adresa nr. 3011/30.04.2015 a fost citată partea reclamată pentru termenul stabilit de Consiliu, la data

de 18.05.2015. La termenul stabilit s-a prezentat reclamatul și a depus punct de vedere, petentul fiind lipsă.

3.3. Procedură legal îndeplinită.

3.4. Prin adresa nr. 4369/23.06.2015 a fost înaintat punctul de vedere depus de reclamat către petent. În data de 14.07.2015 au fost recepționate concluziile scrise formulate de petent și înregistrate în evidențele C.N.C.D., cu nr. 4823.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Petentul învederează condițiile stabilite prin Dispoziția nr. 131/28.12.2012 emisă de Inspectoratul General al Poliției Române pentru dobândirea calității de expert criminalist, ce îi exclud în mod direct pe agenții de poliție în vederea susținerii examenului, deși prevederile legale, de participare, sunt stipulate în art. 4 alin. 1 din OUG nr. 75/2000.

4.1.2. Astfel, petentul învederează că I.G.P.R. susține în mod netemeinic și nelegal că OUG nr. 75/2000 “*dă dreptul institutelor și laboratoarelor publice de a organiza acest examen ținând cont de specificul acestora*”, deși la art. 4 alin. 1 lit. b din OUG nr. 75/2000 prevede doar că organizează examen în acest scop, dar fără să prevadă interdicții sau excluderi ai agenților de poliție privind participarea la acest examen. Inspectoratul General al Poliției Române consideră că, dacă are dreptul de a organiza examenul pentru obținerea titlului de expert criminalist, poate să stabilească și condiții de participare după bunul plac, fără a respecta condițiile de participare prevăzute în art. 4 alin.1 din OUG nr. 75/2000.

4.1.3. Petentul susține faptul că Dispoziția nr. 131/28.12.2012 emisă de Inspectoratul General al Poliției Române conține condiții discriminatorii față de agenții de poliție, consecința acestor discriminări fiind aceea că agenții de poliție nu au dreptul să participe la examenul pentru obținerea titlului de expert criminalist.

4.1.4. Petentul susține că Dispoziția nr. 131/2012 nu respectă prevederile art. 4 alin. 1 din OG nr. 75/2000 cu privire la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească o persoană pentru a dobândi calitatea de expert criminalist, ci conține condiții care se transformă în excluderi ale agenților de poliție, discriminându-i în mod vădit pe aceștia.

4.1.5 Prin adresa nr. 4823 din 14.07.2015 petentul susține că partea reclamată încearcă să inducă în eroare Consiliul asupra “celor două corpuri profesionale: agenți, ofițeri de poliție” care ar avea drepturi diferite în opinia acestora, prevăzute în art. 5 alin.1 din OUG nr.75/2000, dar fără ca I.G.P.R. să facă referire la “personalul contractual de specialitate” care are dreptul să participe la examenul pentru obținerea calității de expert criminalist, “personal contractual” care nu are curriculum de pregătire asemeni ofițerilor de poliție.

4.1.6. Menționează faptul că “personalul contractual” deși nu face parte din niciun corp profesional al Poliției Române, potrivit Legii nr. 360/2002, are dreptul să participe la examenul pentru obținerea calității de expert criminalist, iar agenților de poliție care fac parte din structurile operative ale Poliției Române li se interzice înscrierea/participarea la examenul de mai sus pe motiv că”...la nivelul statelor membre UE, agenții de poliție nu au calitatea de experți și nu pot efectua expertize sub semnătură proprie”.

4.1.7. Precizează faptul că la momentul actual există agenți de poliție care sunt încadrați ca experți criminaliști, dar I.G.P.R. ridică în prezent standardele expertizei după criterii subiective care nu au nicio legătură cu modificările legislative în materia de expertiză. Condițiile pe care trebuie să le îndeplinească o persoană pentru a dobândi

calitatea de expert criminalist autorizat sunt prevăzute la art. 4 alin. 1 din OUG nr. 75/2000. Aceste condiții sunt aplicabile în mod discriminatoriu de către I.G.P.R. față de agenții de poliție.

4.1.8. Petentul solicită constatarea discriminării față de agenții de poliție privind dreptul de a participa la examenul pentru obținerea titlului de expert criminalist.

Susținerile părții reclamate

4.2.1. Partea reclamată arată prin punctul de vedere exprimat cu nr. de înregistrare la C.N.C.D. 3375/15.05.2015 că polițiștii din Poliția Română se împart în două corpuri profesionale, respectiv al ofițerilor de poliție și al agenților de poliție. Atribuțiile și competențele acestora nu sunt similare în niciuna dintre celelalte formațiuni sau linii de muncă, astfel că implicit nu pot fi egale nici structurile criminalistice. Acesta este și motivul pentru care fișele posturilor conțin responsabilități și competențe diferite.

4.2.2. Acesta completează că, împărțirea personalului instituțiilor publice în corpuri profesionale, în raport de nivelul studiilor cerute pentru exercitarea atribuțiilor din fișa postului, este un concept generalizat, exemple în acest sens fiind și cele oferite de sistemul medical (medici/asistenți), sistemul militar (ofițeri/subofițeri), învățământ (profesor/învățător), sistemul de justiție (magistrat/grefier).

4.2.3. Potrivit art. 14 alin. 1 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, polițiștii se încadrează în două categorii, definite în raport cu nivelul studiilor necesare, după cum urmează:

- a) categoria A - corpul ofițerilor de poliție – alcătuit din ofițeri de poliție cu studii superioare,
- b) categoria B – corpul agenților de poliție – alcătuit din agenți de poliție cu studii liceale sau postliceale cu diplomă.

4.2.4. Prin urmare, partea reclamată învederează că, în considerarea acestor prevederi legale, întreaga legislație subsecventă referitoare la managementul resurselor umane și organizarea structurilor de poliție este construită pe separarea atribuțiilor ofițerilor și agenților de poliție.

4.2.5. Partea reclamată consideră ca fiind utilă prezentarea cadrului legal privind organizarea activității de criminalistică. Astfel, cadrul legal de nivel superior aplicabil în activitatea criminaliștilor care își desfășoară activitatea în Poliția Română a fost, în decursul ultimilor ani, subiectul unei schimbări continue, scopul principal urmărit de legiuitor fiind acela de corelare a normelor naționale cu dreptul comunitar și soluțiile legislative din statele Uniunii Europene, precum și de profesionalizare a criminaliștilor, raportat la importanța opiniilor lor științifice în aflarea adevărului în cadrul procesului penal.

4.2.6. În același timp, partea reclamată prezintă cadrul legal general aplicabil experților criminaliști. Prin Ordonanța Guvernului nr. 75/2000, publicată în M.O. al României nr. 407 din 29 august 2000, a fost adoptată procedura privind autorizarea experților criminaliști. Prin Legea nr. 488/2002 de aprobare a Ordonanței Guvernului nr. 75/2000 au fost aduse clarificări domeniului de aplicare, inclusiv prin modificarea titlului actului normativ ce a devenit "Ordonanța Guvernului nr. 75/2000 privind autorizarea experților criminaliști care pot fi recomandați de părți să participe la efectuarea expertizelor criminalistice".

4.2.7. În perioada 2009 - 2010, Ordonanța Guvernului nr. 75/2000 a fost modificată și completată în scopul transpunerii Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) scria I. nr. 255 din 30 septembrie 2005.

4.2.8. În anul 2011, prin Legea nr. 156/2011, s-a realizat ultimul proces de modificare și completare a Ordonanței Guvernului nr. 75/2000, printre altele, introducerea unui nou alineat în cuprinsul art. 3, respectiv alin. 6, cu următorul cuprins: "*calitatea de expert criminalist autorizat în cadrul institutelor și laboratoarelor publice se dobândește prin examen, organizat de către acestea, în condițiile legii*". În atare situație, pentru institute și laboratoare publice (așa cum este cazul Institutului Național de Criminalistică și a serviciilor criminalistice teritoriale ale Poliției Române), noțiunea de **expert criminalist autorizat** este un concept nou. La data adoptării Ordonanței Guvernului nr. 75/2000 exista conceptul de **experți oficiali** pentru a desemna această categorie de experți criminaliști.

4.2.9. În urma modificărilor și completărilor cadrului legal general aplicabil experților criminaliști, au fost adoptate norme legale specifice activității experților criminaliști din Poliția Română, printre care:

a) Decizia 2008/615/JAI din 23 iunie 2008 privind intensificarea cooperării transfrontaliere, în special în domeniul combaterii terorismului și a criminalității transfrontaliere conține dispoziții care se bazează pe principalele dispoziții ale Tratatului de la Pruni și care sunt menite să îmbunătățească schimbul de informații, inclusiv acele proceduri adoptate în conformitate cu Decizia-cadru 2006/960/JAI.

b) Prin Legea nr. 76/2008 a fost constituit Sistemul Național de Date Genetice Judiciare, (S.N.D.G.J.), pentru prevenirea și combaterea unor categorii de infracțiuni prin care se aduc atingeri grave drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei.

4.2.10. Așa cum se poate constata, acest sistem este conceput pentru prevenirea și combaterea unor infracțiuni de o importanță deosebită, infracțiuni ce aduc atingere dreptului la viață al persoanelor, fiind evidentă importanța deosebită pe care o acordă legiuitorul atât Sistemului, cât și persoanelor cu atribuții în implementarea datelor și administrarea acestuia.

4.3.4. Partea reclamată susține că măsurile administrative adoptate la nivelul Poliției Române au avut în vedere evoluția cadrului normativ de nivel superior, demersurile instituționale de modificare și completare a acestuia, precum și necesitatea alinierii modului de organizare, la nivelul Poliției Române, a acestei activități și a cerințelor organismelor de acreditare.

4.3.5. Astfel, prin modificarea cadrului dispozițional s-a urmărit în permanență stabilirea unor criterii de competență profesională echilibrate și conforme cu nivelul de expertiză al calității de expert criminalist autorizat.

4.3.5. Din aceste considerente, partea reclamată afirmă că, începând cu adoptarea Dispoziției I.G.P.R. nr. 45 din 22.07.2011 pentru dobândirea calității de expert criminalist, a fost introdusă condiția ca polițistul să facă parte din corpul ofițerilor de poliție, calitate care îi conferă posibilitatea de a corespunde cerințelor postului și atestă potențialul de dezvoltare profesională. Acest concept a fost menținut și prin Dispoziția I.G.P.R. nr. 131 din 28.12.2012, normă internă care a stabilit condiții suplimentare de experiență și de pregătire profesională continuă pentru dobândirea, la nivelul Poliției Române, a calității de expert criminalist.

4.3.6. În prezent, categoriile profesionale specifice personalului din structurile criminalistice ale Poliției Române sunt următoarele: experți, specialiști și tehnicieni criminaliști. Conform Dispoziției I.G.P.R. nr. 131 din 28.12.2012, tehnicienii criminaliști sunt agenți de poliție, specialiștii sunt ofițerii de poliție care au finalizat stagiul de tutelă, iar experții criminaliști sunt ofițerii de poliție care au o vechime în structurile criminalistice de cel puțin 4 ani, îndeplinesc condițiile prevăzute de art. 8 și art. 9 din Dispoziția I.G.P.R. nr. 131/2012 și au promovat un examen în urma cărora au obținut calitatea de expert.

4.3.7. Reclamatul consideră calitatea de expert criminalist ca fiind cel mai înalt grad de calificare și recunoaștere profesională pe care o poate atinge un criminalist, iar această calitate indică, printre altele, un nivel înalt de pregătire profesională, o experiență amplă și de durată într-un domeniu de expertiză precum și un nivel de calitate ridicat și susținut permanent al examinărilor și rapoartelor criminalistice realizate.

4.3.8. Aceste cerințe profesionale ridicate sunt absolut necesare, în opinia reclamatului, pentru asigurarea unui nivel maxim de calitate și o fundamentare științifică temeinică a rapoartelor criminalistice, aspecte extrem de importante în activitate.

4.3.9. Mai mult, competența profesională a expertului trebuie să fie solidă și demonstrabilă pentru a da credibilitate sporită raportului întocmit de acesta, nu numai în fața instanțelor de judecată din România, ci și a celor din celelalte state membre. Este important de menționat faptul că, în contextul actual, un raport întocmit de un expert criminalist al Poliției Române poate fi prezentat unei instanțe din alte țări europene și supus unor reguli stricte de calitate a examinărilor și de verificare a competenței profesionale a expertului care le-a realizat.

4.3.10. Reclamatul precizează că, la nivelul statelor membre ale UE, agenții de poliție nu au calitatea de experți și nu pot efectua expertize sub semnătură proprie.

4.3.11. Chiar de la nivelul formării inițiale, agenții și ofițerii de poliție au curricule de pregătire diferite, iar începând de la 01.09.2010 nu mai există nici catedră și nici specialitatea criminalistică la Școala de Agenți de Poliție "Vasile Lascăr" din Câmpina. Menționăm faptul că ofițerii de poliție absolvenți ai Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” la specialitatea Criminalistică au o curiculă specială pe o perioadă de 2 ani.

4.3.12. Prin urmare, reclamatul subliniază faptul că modul de organizare al activității criminalistice trebuie să țină cont de criteriile obiective izvorâte din structura Poliției Române și a corpurilor profesionale recunoscute de lege, precum și de obiectivele de dezvoltare instituțională asumate. Din aceste considerente, cadrul dispozițional administrativ din prezent nu poate menține/prelua acele soluții care au apărut ca fiind justificate la nivelul anului 2008 și care au stat la baza emiterii Dispoziției I.G.P.R. nr. 26 din 06.05.2008.

4.3.13. Astfel, partea reclamată consideră că nu pot fi reținute ca fiind discriminatorii soluțiile administrative adoptate în decursul timpului, pentru că acest aspect ține tocmai de evoluția legislativă și instituțională.

4.3.14. În prezent, la nivelul Poliției Române se impune selectarea experților criminaliști din rândul ofițerilor de poliție și nu din rândul agenților de poliție având în vedere natura activităților ocupaționale și contextul în care acestea se desfășoară, raportat la cele două corpuri profesionale stabilite de Legea nr. 360/2002.

4.3.15. Politica de personal în domeniul experților criminaliști este realizată în raport de funcțiile de ofițer prevăzute în statele de organizare, pentru că doar cu privire la acest corp se pot institui obligații de evoluție în carieră bazate pe completarea studiilor superioare. În acest context, reclamatul învederează că, în cazul agenților de poliție introducerea unor asemenea norme nu este posibilă în prezent întrucât prin aceasta corpul agenților s-ar obliga la absolvirea unor studii universitare, aspect în contradicție cu prevederile Legii nr. 360/2002. Absolvirea unor studii universitare de către un agent este o opțiune personală și nu o obligație legală, motiv pentru care nu se poate realiza o politică de personal pe baza unor elemente incerte.

4.3.16. Reclamatul sintetizează și afirmă că modificarea cadrului dispozițional intern în sensul instituirii unor criterii suplimentare care să fie avute în vedere dobândirii calității de expert criminalist la nivelul Poliției Române, au avut ca obiectiv profesionalizarea și specializarea criminaliștilor, acest obiectiv fiind legitim, iar cerințele proporționale.

4.3.17. Raportat la analiza comparativă a celor trei dispoziții ale I.G.P.R. invocate de petent, reclamatul relevă preocuparea constantă, la nivelul Poliției Române, de creștere a calității profesionale, aspect esențial pentru obținerea și menținerea acreditării structurilor criminalistice), sens în care sunt elocvente noile dovezi pe care trebuie să le depună persoana pentru a atesta experiența sa profesională.

4.3.18. Astfel, în vederea participării la examenul candidații trebuie să depună un dosar ce va cuprinde, printre altele lista pe suport de hârtie, detaliată pe ani și avizată de șeful nemijlocit al candidatului, ce va conține minim 50 de rapoarte criminalistice efectuate individual sau în colaborare, în specialitatea de expertiză criminalistică pentru care se susține examenul (selecția rapoartelor se va efectua astfel încât candidatul să poată demonstra că a desfășurat activități de examinare și demonstrații în arii diverse ale domeniului, în fiecare an, dintre cei 4 ani luați în calcul).

4.3.19. Reclamatul mai adaugă că, pentru specialitățile de expertiză criminalistică în care nu există un grad de solicitare către laboratorul din care face parte candidatul care să permită întocmirea unui număr de minim 50 de rapoarte criminalistice, aspect rezultat din statistică și menționat de șeful nemijlocit în recomandarea sa, candidatul va completa dosarul cu dovezi din care să reiasă desfășurarea altor activități relevante.

4.3.20. În situația în care un agent de poliție dorește să evolueze în carieră ca expert criminalist în structurile Poliției Române acesta are posibilitatea legală, recunoscută de Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, de a accede inițial în corpul ofițerilor de poliție (absolvirea cursurilor Academiei de Poliție "Alexandru Ioan Cuza" București, fie forma la zi, fie forma fără frecvență, precum și participarea la concursurile de trecere a agenților în corpul ofițerilor de poliție) și ulterior posibilitatea de a participa la examenul prevăzut de Dispoziția I.G.P.R. nr. 131 din 28.12.2012.

4.3.21. Reclamatul face precizarea că dobândirea calității de expert criminalist nu determină, la nivelul Poliției Române, acordarea unei remunerații suplimentare sau a unor drepturi, ci doar ghidează șefii profesionali în repartizarea sarcinilor de serviciu, în raport cu necesitățile instituționale.

4.3.22. În susținerea propriei apărări, reclamatul aduce în discuție prevederile art. 5 din OG nr. 137/2000 republicată, în virtutea cărora diferența de tratament bazată pe o caracteristică legată de criteriile prevăzute la art. 2 alin. 1 nu constituie discriminare atunci când, în temeiul naturii activităților ocupaționale sau al contextului în care acestea se desfășoară, o asemenea caracteristică reprezintă o cerință profesională reală și determinată, cu condiția ca obiectivul să fie legitim și cerința profesională.

V. Motivele de fapt și de drept.

5.1. **În fapt**, Colegiul Director reține că în vederea participării la examenul privind dobândirea calității de expert criminalist, prin Decizia I.G.P.R. nr. 131 din 28.12.2012, a fost introdusă drept cerință nivelul de studii superioare, cerință preluată din O.G. nr. 75/2000, modificată prin Legea nr. 156/2011, condiție care nu o pot îndeplini agenții de poliție din cadrul I.G.P.R.

5.2. **În drept**, Colegiul director se raportează la cadrul legal aplicabil și constată că pentru a ne afla în domeniul de aplicare al O.G. nr.137/2000, deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1 și să se refere la persoane aflate în situații comparabile, dar care sunt tratate în mod

diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

5.3. Având în vedere aspectele de mai sus, faptele stipulate în petiție, actele anexate la dosar, precum și dispozițiile legale incidente, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură aspectele ridicate de petentă sunt de natură discriminatorie sau sunt induse distincții între situații comparabile care au efect discriminatoriu, astfel cum este prevăzut în art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, dacă sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de actul normativ cadru care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, respectiv O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.4. În speța dedusă soluționării, Colegiul apreciază că nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, întrucât este vorba de o **cerință profesională**, astfel cum este definită în art. 5 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

5.5. Concret, în cuprinsul art. 4 a O.G. nr. 75/2000, modificată și completată prin Legea nr. 156/2011, sunt prevăzute cerințele ce trebuie îndeplinite de către candidați în vederea participării la examenul pentru dobândirea calității de expert criminalist, printre care și cea a nivelului de studii: "are studii superioare de specialitate, dovedite cu diplomă de licență în domeniul genului de expertiză criminalistică pentru care candidează".

5.6. Această cerință ocupațională este preluată și de către I.G.P.R. începând cu anul 2011, cât și prin Dispoziția nr. 131/2012, fapt ce a condus ca la acest tip de formare profesională, să poată accede doar ofițerii de poliție și personalul civil de specialitate.

5.7. Astfel, Colegiul Director ia act de susținerile petentului conform cărora agenții de poliție, încadrați cu studii liceale și postliceale cu diplomă, prin dispozițiile emise de către reclamat, ulterior anului 2011 (când și legislația în materia activității de expertiză criminalistică a fost modificată) reprezintă categoria de personal care nu mai întrunește condițiile de participare la examenul organizat în acest scop, datorită nivelului studiilor necesare, a expertizei în domeniu.

5.8. Se constată că agenții de poliție și ofițerii de poliție nu se află într-o situație comparabilă, ci doar cei din urmă îndeplinesc cerința expres prevăzută de lege privind nivelul studiilor. De asemenea se reține că și personalul civil de specialitate, trebuie să îndeplinească aceleași cerințe în vederea susținerii examenului, inclusiv cea legată de nivelul studiilor.

Colegiul director apreciază că, pentru a ne regăsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să se identifice două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit.

5.9. Prin modificarea cadrului dispozițional s-a urmărit stabilirea unor criterii de competență profesională echilibrate și conforme cu nivelul de expertiză al calității de expert criminalist autorizat, necesare în desfășurarea activității. În acest context, soluțiile administrative adoptate de reclamat în decursul timpului au avut la bază tocmai evoluția legislativă și instituțională.

5.10. În consecință, reclamatul poate selecta potențialii candidați bazându-se pe o anumită cerință ocupațională determinată. Respectiva cerință ocupațională trebuie să fie esențială având în vedere natura activității cerute și contextul în care aceasta se desfășoară.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. 2 din O.G .nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu 9 voturi pentru ale membrilor prezenți la sedință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, întrucât este vorba de o cerință profesională, așa cum este definită în art. 5 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

VI. Modalitatea de plată a amenzii.

Nu este cazul.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita.

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare, republicată și Legii nr 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC - Membru

LUMINITA GHEORGHIU - Membru

BERTZI THEODORA - Membru

DINCA ILIE - Membru

LAZAR MARIA - Membru

POPA CLAUDIA SORINA - Membru

JURA CRISTIAN - Membru

HALLER ISTVAN - Membru

MANOLE PETRE-Membru

Data redactării : 25.11.2015

Prezentare în fapt : M.M.
Motivare : L.G.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

Verificat SCSRP